

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/279/2014
Identifikačné číslo spisu:	2311231312
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2311231312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Astrová č. 2/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej D. X., nar. X. septembra XXXX, bytom Z., o vymożenie 278,39 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23Er/1960/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2013 č. k. 11CoE/63/2013-35, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 10. decembra 2012, č. k. 23Er/1960/2011-19 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvu o úvere, uzatvorenú medzi účastníkmi ako spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa má aplikovať spotrebiteľské právo. Konštatoval, že samotná zmluva, ako aj obchodné podmienky boli už vopred pripravené dodávateľom -veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov, a preto povinná osoba ani nemohla ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednanie. Súd považoval rozhodcovskú doložku uvedenú v podmienkach pre úver, ktoré tvoria súčasť zmluvy o úvere za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, táto doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Vzhľadom na to je takto formulovaná rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Trnave ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 28. marca 2013, č. k. 11CoE/63/2013-35 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolačí súd mal za to, že v danom prípade sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu a dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je v zmysle ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná, a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul, je právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky, a preto nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 Exekučného poriadku a výkon exekúcie na jeho podklade je neprípustný.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnený v doplnení dovolania navyiac uviedol, že podľa jeho názoru je tento jeho opravný prostriedok prípustný v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.